

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ל"ב ע"א

פרשת בראשית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּכַתִּיב, (תהלים צז) אֹר זָרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיֹשֵׁרֵי לֵב שְׁמִיחָה וּכְדִין יִתְבַּסֵּמוּן עַלְמִין וִיהוֹן כֹּלָא חַד. וְעַד יוֹמָא דִּיהָא עֲלָמָא דְאַתִּי הוּא טְמִיר וְגִנְיָ.

תרגום לעברית

מָה הַטַּעַם שְׁנַגְנִיז? כִּדִּי שְׁלֵא יִהְנוּ מִמֶּנּוּ רִשְׁעֵי הָעוֹלָם, וְהָעוֹלָמוֹת לֹא יִהְנוּ בְּגִלְלָם. וְהוּא שְׁמוֹר לְצַדִּיקִים, לְצַדִּיק דְּוָקָא, שְׁכָתוֹב (תהלים צז) אֹר זָרַע לְצַדִּיק וּלְיֹשֵׁרֵי לֵב שְׁמִיחָה. וְאַזּוּ יִתְבַּסְּמוּ הָעוֹלָמוֹת וִיהִיו כְּלָם אֶחָד. וְעַד הַיּוֹם שְׁיִהְיֶה הָעוֹלָם הַבָּא, הוּא נִסְתָּר וְגִנְיָ.

טקסט הזוהר

הָהוּא נְהוֹרָא נָפֶק מִגּוֹ חֲשׂוֹכָא דְאַתְגַּלְפָּא בְּקַלְפוֹי דְטְמִירָא דְכֹלָא. עַד דִּמְהֵהוּא נְהוֹרָא דְאַתְגַּנְיָז אֶתְגַּלִּיף בְּשָׂבִיל חַד טְמִירָא לְחֲשׂוֹכָא דְלִתְתָּא וְנְהוֹרָא שְׁאִירֵי בֵּיהּ. מָאן חֲשׂוֹכָא דְלִתְתָּא. הָהוּא דְאַקְרִי לִיָּלָה דְכַתִּיב בֵּיהּ וְלַחֲשֹׁךְ קָרָא לִיָּלָה.

תרגום לעברית

אוֹתוֹ אֹר יֵצֵא מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ שְׁנַחֲקֶק בְּמַטָּה שְׁנִסְתָּר מְכַל, עַד שְׁמָאוֹתוֹ אֹר שְׁנַגְנִיז, נִחָק בְּשָׂבִיל אֶחָד טְמִיר לְחֹשֶׁךְ שְׁלֵמָטָה. וְהָאֹר שְׁרוּי בּוֹ. מִיְהוּ הַחֹשֶׁךְ שְׁלֵמָטָה? אוֹתוֹ שְׁנַקְרָא לִיָּלָה, שְׁכָתוֹב בּוֹ וְלַחֲשֹׁךְ קָרָא לִיָּלָה.

ועל דא תנינן מאי דכתיב, (איוב יב) מגלה עמוקות מני חשך. רבי יוסי אומר אי תימא מחשך סתים אתגליין. הא חזינן דטמירין אנון כל אנון כתרין עלאין וקרין עמוקות. מהו מגלה. אלא כל אנון טמירין עלאין לא אתגליין אלא מגו ההוא חשוכא דאיהו ברזא דלייליא. (ויהא כלא חד ברזא דוהיה אור הלבנה כאור החמה בדרגא חדא ועד יומא דייתי הוא גנוז וטמיר (שייך לעיל בשטה ב)) תא חזי, כל אנון עמיקין סתימין דנפקי מגו מחשבה וקלא נטיל לון לא אתגליין עד דמלה מגלה לון. מאן מלה היינו דבור.

תרגום לעברית

ועל זה שנינו, מה זה שכתוב (איוב יב) מגלה עמוקות מני חשך? רבי יוסי אומר, אם תאמר מחשך נסתר התגלו, הרי ראינו שנסתרים הם כל אותם כתרים עליונים וקוראים עמוקות. מהו מגלה? אלא כל אותם נסתרים עליונים לא התגלו אלא מתוך אותו חשך שהוא בסוד הלילה [והכל יהיה אחד בסוד של ויהיה אור הלבנה כאור החמה בדרגה אחת, ועד היום שיבא הוא גנוז וטמון]. בא ראה, כל אותם עמקים נסתרים שיוצאים מתוך מחשבה וקול לוקח אותם, לא מתגלים עד שדבור מגלה אותם. מה הדבר? הינו דבור.

טקסט הזוהר

והאי דבור אקרי שבת. ובגין דשבת אקרי דבור, דבור דחול אסור בשבת. (גליון מהרש"ב וכך הוה עביד רבי שמעון כד חמי לאמיה דהות משתעיא הוה אמר לה, אמא, שתוקי, שבת הוא ואסיר). בגין דדבור דא בעיא לשלטאה ולא אחרא. והאי דבור דאיהו אטי מסטרא דחשך מגלה עמוקות מגויה. ומשמע מני חשך. ההוא דאטי מסטרא דחשך דכתיב מני דייקא.

וְזֶה הַדְּבָר נִקְרָא שַׁבָּת, וּבִגְלָל שַׁשְׁבֶּת נִקְרָא דְּבָר, דְּבָר שֶׁל חַל אָסוּר בַּשַּׁבָּת. [וכך היה עושה רבי שמעון, כשהיה רואה את אמו שהיתה מדברת, היה אומר לה, 'אמא, שתקי, שבת היום ואסור,] בִּגְלָל שֶׁדְּבָר זֶה צָרִיךְ לְשַׁלֵּט וְלֹא אַחֵר. וְדְבָר זֶה שֶׁהוּא בֶּאֱמָצַד הַחֲשֵׁךְ, מְגַלֶּה עֲמָקוֹת מְתוּכֹו. וּמִשְׁמַע מִנִּי חֲשֵׁךְ, אוֹתוֹ שֶׁבֶאֱמָצַד הַחֲשֵׁךְ, שֶׁכְּתוּב מִנִּי דִּוְקָא.

טקסט הזוהר

השלמה מההשמטות (סימן ל"א)

יֵשֵׁב רַבִּי בּוֹן וְדָרֵשׁ מֶהוּ דְּכִתִּיב (ישעיה מה) יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֲשֵׁךְ. אֵלָּא אוֹר שְׁיֵשׁ בּוֹ מִמַּשׁ כְּתִיב בּוֹ יִצְרָה. חֲשֵׁךְ שְׁאִין בּוֹ מִמַּשׁ כְּתִיב בּוֹ בְּרִיאָה כְּמָה דְּאֵת אָמַר (עמוס ד') יוֹצֵר הָרִים וּבוֹרֵא רוּחַ. אִי בְּעִית אֵימָא אוֹר שְׁיֵשׁ בּוֹ מִמַּשׁ, כְּתִיב בּוֹ עֲשִׂיהָ. דְּכִתִּיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר. וְאִין הָוְיָה אֵלָּא עֲשִׂיהָ וְקָרִי בֵּיהּ יִצְרָה. חֲשֵׁךְ דְּלֹא הָוְיָה בֵּיהּ עֲשִׂיהָ אֵלָּא הַבְּדִלָה וְהַפְּרָשָׁה קָרִי בֵּיהּ בְּרִיאָה כְּמָה דְּאֵת אָמַר הַבְּרִיא פְּלוֹנִי וְכו'.

אָמַר רַבִּי בְּרַכְיָה מֶהוּ דְּכִתִּיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר וְלֹא אָמַר וְהָיָה. מְשַׁלֵּ לְמַלְךְ שֶׁהָיָה לוֹ חֶפֶץ נָאָה וְהַקְצָהוּ עַד שְׁזִימָן לוֹ מְקוֹם וְשִׁמְהוּ שֵׁם הָדָא הוּא דְּכִתִּיב יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר שֶׁכְּבָר הָיָה. ע"כ: (עד כאן מההשמטות)

תרגום לעברית

יֵשֵׁב רַבִּי בּוֹן וְדָרֵשׁ, מֶהוּ שֶׁכְּתוּב (ישעיה מה) יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֲשֵׁךְ? אֵלָּא אוֹר שְׁיֵשׁ בּוֹ מִמַּשׁ כְּתוּב בּוֹ יִצְרָה, חֲשֵׁךְ שְׁאִין בּוֹ מִמַּשׁ כְּתוּב בּוֹ בְּרִיאָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (עמוס ד') יוֹצֵר הָרִים וּבוֹרֵא רוּחַ. אִם תִּרְצֶה אָמַר, אוֹר שְׁיֵשׁ בּוֹ מִמַּשׁ כְּתוּב בּוֹ עֲשִׂיהָ, שֶׁכְּתוּב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, וְאִין הָוְיָה אֵלָּא עֲשִׂיהָ, וְקוֹרֵא בּוֹ יִצְרָה. חֲשֵׁךְ שֶׁלֹּא הָיָה בּוֹ עֲשִׂיהָ אֵלָּא הַבְּדִלָה וְהַפְּרָשָׁה, קוֹרֵא בּוֹ בְּרִיאָה, כְּמוֹ שֶׁאֵתָּה אָמַר הַבְּרִיא פְּלוֹנִי וְכו'.

אמר רבי ברכיה, מהו שכתוב ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, ולא אמר ויהי? משל למלך שהיה לו חפץ נאה והקצהו, עד שזמן לו מקום ושמהו שם. זהו שכתוב יהי אור ויהי אור, שכבר היה:

טקסט הזוהר

אמר רבי יצחק אי הכי מאי דכתיב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך. אמר ליה, אור אפיק יום וחשך אפיק לילה. לבתר חבר לון כחדא והווי חד דכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. דלילה ויום אקרון חד. והאי דכתיב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך (דאפריש מחלוקת) דא בזמנא דגלותא דאשתכח פרודא.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, אם כן, מהו שכתוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך? אמר לו, אור הוציא יום וחשך הוציא לילה, אחר כך חבר אותם כאחד והיו אחד, שכתוב ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. שלילה ויום נקראים אחד. וזה שכתוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך, [שהפריד מחלקת] זו בזמן של הגלות שנמצא פרוד.

טקסט הזוהר

אמר רבי יצחק עד הכא דכורא באור ונוקבא בחשוכא. לבתר מתחברין כחדא למהוי חד. במאי אתפרשאן לאשתמודעא בין נהורא ובין חשוכא. מתפרשן דרגין ותרווייהו כחד הוו. דהא לית נהורא אלא בחשוכא ולית חשוכא אלא בנהורא. ואף על גב דאנון חד אתפרשן בגוונין ועם כל דא אנון חד דכתיב יום אחד.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, עד כאן זכר באור ונקבה בחשך. אחר כך מתחברים כאחד להיות אחד. במה נפרדים להכיר בין אור ובין חשך? מתפרדות הדרגות, ושניהם הם כאחד, שהרי אין אור אלא בחשך, ואין חשך אלא באור. ואף על גב שהם אחד, נפרדים בגוונים, ועם

כָּל זֶה הֵם אֶחָד, שְׁכָתוּב יוֹם אֶחָד.

טקסט הזוהר

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר עַל בְּרִית עֲלֵמָא אֲתַבְרִי וְאֲתַקְיִים דְּכְתִיב, (יִרְמִיָּה לֵג) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי. מָאן בְּרִית דָּא צְדִיק יְסוּדָא דְעֲלֵמָא דְאִיהוּ רְזָא דְזָכוֹר. וְעַל דָּא עֲלֵמָא קִיַּמָּא בְּבְרִית יוֹמָם וְלַיְלָה כְּחֻדָּא דְכְתִיב אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי. חֻקּוֹת שָׁמַיִם דְּנִגְדִין וְנִפְקִין מֵעֵדֶן עֲלָאָה.

תרגום לעברית

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, עַל הַבְּרִית הָעוֹלָם נִבְרָא וְהִתְקַיֵּם, שְׁכָתוּב (יִרְמִיָּה לֵג) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי. מִי הַבְּרִית? זֶה צְדִיק יְסוּד הָעוֹלָם, שֶׁהוּא סוּד שֶׁל זָכוֹר. וְעַל זֶה הָעוֹלָם עוֹמֵד בְּבְרִית יוֹמָם וְלַיְלָה כְּאֶחָד, שְׁכָתוּב אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי. חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ הֵם שְׁשׁוּפָעִים וְיוֹצְאִים מֵעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן.

טקסט הזוהר

פֶּתַח וְאָמַר, (שׁוּפְטִים ה) מְקוּל מְחַצְצִים בֵּין מִשְׁאָבִים שֶׁם יִתְּנוּ צְדָקוֹת ה' וְגו'. מְקוּל מְחַצְצִים דָּא קוּל יַעֲקֹב. מְחַצְצִים כְּמָא דְאַתָּה אָמַר, (שְׁמוּאֵל א יז) אִישׁ הַבִּינִים. בֵּין מִשְׁאָבִים דְאִיהוּ יְתִיב בֵּין אֲנוֹן דְשִׁאֲבִין מִיָּא מְלַעֲיָלָא וְהוּא נָטִיל בְּתֵרִין סְטָרִין וְכָלִיל לְהוֹן בְּגִיָּה.

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, (שׁוּפְטִים ה) מְקוּל מְחַצְצִים בֵּין מִשְׁאָבִים שֶׁם יִתְּנוּ צְדָקוֹת ה' וְגו'. מְקוּל מְחַצְצִים - זֶה קוּל יַעֲקֹב. מְחַצְצִים - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוּאֵל א יז) אִישׁ הַבִּינִים. בֵּין מִשְׁאָבִים - שֶׁהוּא יוֹשֵׁב בֵּין אוֹתָם שְׁשׁוּאֲבִים מִים מְלַמְעָלָה, וְהוּא נוֹטֵל בְּשָׁנֵי צְדָדִים וְכוּלֵל אוֹתָם בְּתוֹכוֹ.

שם יתנו צדקות יי. תמן הוא אתר מהימנותא לאתדבקא. שם יתנו צדקות יי. תמן ינקין צדקות יי ושאבין. צדקות פרזונו (בישראל) דא צדיק דעלמא דאיהו קיים וקדיש, ואיהו שאיב ונטיל כלל ומפזר לגבי ימא רבא אנון מיין עלאין. בישראל, דישראל ירתו קיים דא. ויהביה לון קודשא בריה הוא ירותת עלמין.

תרגום לעברית

שם יתנו צדקות ה' - שם הוא מקום האמונה להתדבק. שם יתנו צדקות ה' - שם יונקים צדקות ה' ושואבים. צדקות פרזונו בישראל - זה צדיק העולם שהוא ברית הקדש, והוא שואב ונוטל הכל ומפזר לים הגדול אותם מים עליונים. בישראל - שישראל ירשו ברית הזה, ונתן להם הקדוש ברוך הוא ירשת עולמים.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ל"ב ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

כיון דישראל שבקו ליה דהו גזרין ולא פרעין. מה כתיב, (שופטים ה) אז ירדו לשערים עם יי. ירדו לשערים, אנון שערי צדק הו יתבין לתרעי ולא עאלין לגו. ובההוא זמנא

תרגום לעברית

כיון שישראל עזבו אותו, שהיו מלים ולא פורעים, מה כתוב? (שופטים ה) אז ירדו לשערים עם ה'. ירדו לשערים - אותם שערי צדק היו יושבים לשערים ולא נכנסים פנימה. ובאותו זמן כתוב (שופטים ב) ויעזבו בני ישראל את ה' וגו'. עד שבאה דבורה והכריחה אותם בזה, כמו שנאמר (שם ה) בפרע פרעות בישראל.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

